ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ବେଆଳିଶ

ସଂଯୋଜକ କଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ

Jeff Pippenger
2024-01-06

ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତା ଜଣେ ସଂଯୋଗ-ସୂତ୍ରସ୍ୱରୂପ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ।

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋହନ ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗକାରୀ ସନ୍ଧି ଥିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ। ସେ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଆଲୋକ ଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ଏକ ବଡ଼ତର ଆଲୋକ ଆସିବାକୁ ଥିଲା। ଯୋହନଙ୍କର ମନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଣିକି ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଲୋକ ବିକୀରଣ କରିପାରନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ ଉଦାହରଣରୁ ନିସ୍ସରିତ ଯେ ଆଲୋକ, ପତିତ ମଣିଷ ଉପରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଲୋକ କେବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ, ନାହିଁ କେବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଛାୟାମୟ ବଳିଦାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତୀକରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ କେବଳ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇଥିଲା। ସ୍ୱୟଂ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ତାରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମିଳୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ, ଅମର ଜୀବନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବୁଝିପାରିନଥିଲେ।" The Desire of Ages, 220.

ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂଯୋଗକାରୀ କଡ଼ି-ନବୀ ଥିଲେ।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୃଥିବୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଏହି ଦୁଇ ଜଗତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗକାରୀ ସେତୁସ୍ୱରୂପ। ସେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ନମ୍ର ଅବତରଣକୁ ଆଣିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଗୁଣାର୍ଜିତ ଯୋଗ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉନ୍ନତ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଳମିଳାପ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରାନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ପଥ, ସତ୍ୟ, ଏବଂ ଜୀବନ। ପବିତ୍ରତା ଓ ସାଧୁତାର ପଥରେ ପଦେ ପଦେ, ବେଦନାସହିତ ଓ ଧୀରେ ଧୀରେ, ଆଗକୁ ଓ ଉପରକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିବା କଠିନ କାମ। କିନ୍ତୁ ଦିବ୍ୟ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଗ୍ରଗାମୀ ପଦକ୍ଷେପରେ ନୂତନ ଉତ୍ସାହ ଓ ଦୈବୀ ଶକ୍ତି ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଚୁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି। ଏହା ସେହି ଜ୍ଞାନ ଓ ଅନୁଭବ, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କାମ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ; ନଚେତ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପରେ ନିନ୍ଦା ଆଣନ୍ତି।" Testimonies, volume 3, 193.

ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ପ୍ରଥମେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେ କହିଥିବା ପ୍ରଥମ କଥା ଥିଲା:

> ପରଦିନ ଯୋହନ ଯିଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, ଦେଖ, ଏହିଜଣେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ, ଯିଏ ଜଗତର ପାପକୁ ବହନ କରି ନେଇଯାଆନ୍ତି। ଯୋହନ 1:29।

କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ଯୋହନ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲରୁ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯାଇଥିବା ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ତଥାପି ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସୀମିତ ଥିଲା।

> ଯୋହନଙ୍କର ସମର୍ଥନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, "'କିନ୍ତୁ ତମେ କ'ଣ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରିଗଲ? ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାକୁ? ହଁ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏବଂ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ।'" ଯୋହନ କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ କହିଦେବା ପାଇଁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ମାତ୍ର ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ଜନ୍ମକାଳରୁହିଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜନସମାଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଜଣେ ସଂସ୍କାରକ ଭାବେ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋହନ ସେହି ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାକାଳର ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗକାରୀ ସେତୁ ଥିଲେ।

“ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଯାଇଥିବାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରାୟଶଃ କେବଳ ଆଚାର-ବିଧିରେ ସୀମିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା। ଯୋହନ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଆଲୋକ ଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ଏକ ଅଧିକ ମହାନ ଆଲୋକ ଆସିବାକୁ ଥିଲା। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଜ ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଥିବା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ କମ୍ପିତ କରିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ ସ୍ମରଣରେ ଆଣିଦେବାକୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଥିଲେ; ଯେପରି ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା ଯୋହନଙ୍କୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଆଲୋକିତ କଲେ, ଯେପରି ସେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ମନରୁ ସେହି ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରିପାରନ୍ତି, ଯାହା ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାଦାନ ଦ୍ୱାରା ପିଢ଼ୀ ପରମ୍ପରାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇଆସୁଥିଲା।”

“ଯେ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲା, ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲା, ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷାମୂଳକ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓଷ୍ଠରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାୟକ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିଲା, ସେ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଠାରୁ ଅଧିକ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଥିଲା, କାରଣ ସେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲା। ପାପୀ, ପତିତ ମଣିଷର ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ, ଯିଏ ଜଗତର ଆଲୋକ, ସେହି ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିତ ହୋଇନାହିଁ, ନାହିଁ କେବେ ହେବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଭାରକୁ କେବଳ ଛାୟାମୟ ବଳିଦାନମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମାତ୍ର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇଥିଲା। ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଯିରୁଶାଲେମରେ ହେବ, ଏବଂ ସେ ଏକ ପାର୍ଥିବ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯାହାର ପ୍ରଜାମାନେ ପବିତ୍ର ହେବେ।” Review and Herald, April 8, 1873.

ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂଯୋଜକ ସୂତ୍ରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ, ଯିଏ ଶାବ୍ଦିକ ଅବସ୍ଥାରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ହେଉଥିବା ରୂପାନ୍ତରଣର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ସେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଶାବ୍ଦିକ ଯିରୁଶାଲେମ ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଯିରୁଶାଲେମ ରହିନଥିଲା, କାରଣ ସେହିଟି ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଯିରୁଶାଲେମରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

କାରଣ ଏହି ହାଗର ଆରବରେ ଥିବା ସୀନୟ ପର୍ବତର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯିରୁଶାଲେମ ସହ ସମ୍ମିଳିତ; ସେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହ ଦାସତ୍ୱରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଉପରିସ୍ଥ ଯିରୂଶାଲେମ ସ୍ୱାଧୀନ, ସେହି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମାତା ଅଟେ। ଗାଲାତୀୟ 4:25, 26.

ଆମେ ଯାହାକୁ ବିଚାର କରୁଥିଲୁ ସେହି 2 Thessalonians ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ପୌଲ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଶାବ୍ଦିକ ପୌରାଣିକ Rome ସେହି ଶକ୍ତି ଥିଲା ଯାହା ଆତ୍ମିକ ପାପାସୀୟ Rome କୁ ଇ. ସ. 538 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଂହାସନକୁ ଆରୋହଣ କରିବାରୁ ବାରଣ କରିରଖିଥିଲା। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଆସୀନ “ପାପର ମନୁଷ୍ୟ” ସେହି “ରାଜା” ହେଉଛି ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଛତିଶତମ ପଦରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ “ଉତ୍ତରର ରାଜା” ପାପାସୀ ଅଟେ ବୋଲି ଥିବା ପ୍ରମାଣ, 1989 ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିଠାରୁ Future for America ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ସତ୍ୟର ରୂପରେଖା ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ କୁଞ୍ଜି ହୋଇଉଠିଲା।

ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପାଉଲ ମଧ୍ୟ ପୌରାଣିକ ରୋମ ପାପତ୍ୱର ଉଦୟକୁ ନିରୋଧ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌରାଣିକ ରୋମକୁ ହଟାଯିବାର ସମୟ ଆସିବ; ଏହିପରି ସେ ଚିହ୍ନଟ କଲେ ଯେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ “ନିତ୍ୟ” ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଛି, ତାହା ପୌରାଣିକ ରୋମ ହିଁ ଅଟେ। ସେହି ସତ୍ୟଟି 1798 ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ସତ୍ୟର ଗଠନାତ୍ମକ ଖାଞ୍ଚାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ମୂଳ କୁଞ୍ଜି ହୋଇଉଠିଲା।

ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ଯେତେବେଳେ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଲାଓଡିସିୟାନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲା। Future for Americaର ଇତିହାସରେ, ଲାଓଡିସିୟାନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ୍ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟୁଛି।

୨ ଥେସଲୋନୀକୀୟ ପୁସ୍ତକରେ ପୌଲ ଯେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଶାବ୍ଦିକ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମରୁ ଆତ୍ମିକ ପାପାଳ ରୋମକୁ ହେଉଥିବା ରୂପାନ୍ତରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ସେହି ସତ୍ୟ ମିଲରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୁଝାପଡ଼ାର

ଢାଞ୍ଚା ହୋଇଉଠିଲା। ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦାତା ଯୋହନ ଏବଂ ପୌଲ—ଉଭୟଙ୍କୁ ଶାବ୍ଦିକରୁ ଆତ୍ମିକକୁ ହେଉଥିବା ରୂପାନ୍ତରକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିଲା। ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦାତା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୌତ୍ତଳିକ ଓ ପାପାଲ ରୋମର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ରୂପାନ୍ତରକୁ—ଯେହିଁ ରୂପାନ୍ତରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିଲା—ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ଦୈନିକ" ବିଷୟରେ ପାଞ୍ଚଟି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦା ପାପାଲ ଶକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକର ପୂର୍ବରୁ ଆସେ। ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେଥିରେ ଏହି ପାଞ୍ଚୋଟି ଉଲ୍ଲେଖ ଆକ୍ଷରିକ ରୋମରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୋମକୁ ହୋଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ଦୈନିକ" ହେଉଛି ହବକୂକଙ୍କ ଦୁଇଟି ପଟିଆ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଏହା ଏକ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନକାରୀ ସତ୍ୟ, ଯାହାକୁ ସମର୍ଥନ ଓ ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଥିଲା; ଏମିତି ଏକ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଶେଷରେ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ନକଲି ରତ୍ନ ଓ ମୁଦ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଯିବ। ଏହା କୌଣସି ସଂଯୋଗମାତ୍ର ନୁହେଁ ଯେ, ସେହି ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଟ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ପାଇଁ Ellen Whiteଙ୍କ ରଚନାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ସିଧାସଳଖ ଈଶ୍ୱରପ୍ରେରିତ ସମର୍ଥନ ରହିଛି। ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନକାରୀ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏକୁ (ଯାହାରେ "ଦୈନିକ" ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସେହି ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଅଧିକାରକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା।

> "ତାହା ପରେ ମୁଁ 'Daily' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲି ଯେ, 'sacrifice' ଶବ୍ଦଟି ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ମୂଳ ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ନ୍ୟାୟର ଘଣ୍ଟାର ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଦେଇଥିଲେ। 1844 ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ଏକତା ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ 'Daily' ବିଷୟରେ ସଠିକ ମତରେ ଏକମତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1844 ପରେ, ଏହି ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମତଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ଅନୁସରିଛି।" Review and Herald, November 1, 1850.

ଯେମାନେ "ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ଆହ୍ୱାନ" ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ "ଦୈନିକ"କୁ ପୌରାଣିକ ଧର୍ମର, ଏବଂ/କିମ୍ବା ପୌରାଣିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବୁଝିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଏହି ବୁଝାମଣାରେ ଏହି ସତ୍ୟଟି ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା ଯେ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଂଶରେ "ବଳିଦାନ" ଶବ୍ଦଟିର ସ୍ଥାନ ନଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାକୁ King James Bible-ର ଅନୁବାଦକମାନେ (ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା) ଯୋଡ଼ିଥିଲେ। ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା ଯେ "ଦୈନିକ" ସଦା ପାପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶକ୍ତିର ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକରୁ ଗୋଟିଏ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ପୌରାଣିକ ଧର୍ମ ("ଦୈନିକ") ସଦା ପାପତନ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରତୀକର ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥାଏ। ସେମାନେ ସଦା ସେହି କ୍ରମରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେ କ୍ରମରେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ପୌରାଣିକ ଧର୍ମ ପାପତନ୍ତ୍ରବାଦର ପୂର୍ବରୁ ଆସେ ବୋଲି ଏହି ଐତିହାସିକ କ୍ରମରୁ କେବେ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଯେତେବେଳେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାର ତୃତୀୟ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ପରିଚୟ କରାଏ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେହି କ୍ରମ ସଦା ରକ୍ଷିତ ରହେ।

ଯଦି ପୌଲ କ୍ରୁଶର ସମୟ-ପରିସରରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶାବ୍ଦିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଯୋହନ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ସୁସମ୍ବାଦରେ ମିଳୁଥିବା ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ଏକ ଦ୍ୱିଧା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ନିତ୍ୟ" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପାପାସତ୍ତ୍ୱର ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅତିକ୍ରମ। ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ (ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ) ଏବଂ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ (ଅତିକ୍ରମ) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେ ଅପରାଧ ପାପାସୀକୁ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିଧର୍ମୀ ବୋଲି ମନେ କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଏ, ସେହି ଅପରାଧ ହେଉଛି କଲିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ, ଯେଉଁଥିରେ ସମ୍ପର୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲିସିଆର ହାତରେ ରହେ। ତେଣୁ ଦାନିଏଲ କଲିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ସେହି ସଂଯୋଗକୁ, ଯାହା ପାପାଲ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ବାଇବେଲ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ପାପାଲ ଶକ୍ତିର ସମସ୍ତ

ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତି ସଦୃଶ ସବ୍ୟାଥ ସହ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହାକୁ ଯୋହନ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ ବୋଲି କହନ୍ତି ।

> ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରୁ ଏକ ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ବାହାରିଲା, ଯାହା ଦକ୍ଷିଣଦିଗକୁ, ପୂର୍ବଦିଗକୁ, ଓ ସୁନ୍ଦର ଦେଶଦିଗକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ହୋଇଉଠିଲା। ଏବଂ ସେ ଆକାଶର ସେନାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ହେଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ସେନାର କିଛିଜଣଙ୍କୁ ଓ ତାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିକୁ ଭୂମିକୁ ଫେଲିଦେଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦେଲା। ହଁ, ସେ ନିଜକୁ ସେନାପତିଙ୍କ ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ କଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ହଟାଯାଇଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ ଭଙ୍ଗି ପକାଯାଇଲା। ଏବଂ ଅପରାଧର କାରଣରୁ ନିତ୍ୟ ବଳିର ବିରୋଧରେ ଏକ ସେନାଦଳ ତାହାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ସେ ସତ୍ୟକୁ ଭୂମିକୁ ଫେଲିଦେଲା; ଏବଂ ସେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲା, ଓ ସଫଳ ହେଲା। ଦାନିଏଲ ୫:9–12।

ଆମେ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଲେଖାରେ ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ, କିନ୍ତୁ ଏଗାରୋତମ ପଦରେ, ଯେ ଶକ୍ତି ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଡ଼ କରିଥିଲା, ସେହି ଶକ୍ତି ଥିଲା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏବଂ ପରେ ଶେଷରେ କ୍ରୁଶରେ ତାହା କଲେ। ପଦଟି କହେ ଯେ "ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା" (ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ), "ନିତ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଅପସାରିତ ହେଲା।" "ଅପସାରିତ ହେଲା" ବୋଲି ଯାହାକୁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି "rum," ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କରିବା।" ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ପୌତ୍ତଳିକତାର ଧର୍ମକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ଇତିହାସରେ ସେମାନେ ସେହି କାମଟି ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିଲେ। ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କୁ "ପୌତ୍ତଳିକ" ରୋମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ପୋପୀୟ ରୋମକୁ ଗୋଟିଏ "ସେନାଦଳ" (ସାମରିକ ଶକ୍ତି) ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା "ନିତ୍ୟ" (ପୌରାଣିକ ପୂଜାପଦ୍ଧତି) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା, କିମ୍ବା ତାହାକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ଏହା ମଧ୍ୟ ଇତିହାସର ଏକ ସତ୍ୟ, କାରଣ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ସେନା କେବେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପୋପତନ୍ତ୍ର ତାହାର ଶକ୍ତିରୋହଣ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ବାଧାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସାମରିକ ଶକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା। ସେହି ଶକ୍ତି ପୌରାଣିକ ରୋମରୁ ଆସିଥିଲା। ସେ ଯେ ସାମରିକ ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ "ଅପରାଧ" ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା; କାରଣ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ତାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୫୩୮ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ସିଂହାସନରେ ବସାଇଥିବା ରାଜାମାନଙ୍କର ସେନାବଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା, ସେହି ଅପରାଧ ଥିଲା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ମିଶ୍ରଣ। ପ୍ରଥମେ, ଏକାଦଶ ପଦରେ ପୌରାଣିକ ରୋମକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ରାଧ୍ୟୟନକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଏ ଯେ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଦାଉଥାନ୍ତା, ଏବଂ ସେ ପୌରାଣିକ ଧର୍ମକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗର ସେହି ଅପରାଧକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଯାହା ପାପାସୀକୁ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଯେ ନିରୋଧ ରଖିଥିଲା, ତାହାକୁ ଜୟ କରି ଅପସାରଣ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା। ଇତିହାସ ଏହି ଉଭୟ ପଦର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସମର୍ଥନ କରେ। "ଦୈନିକ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବାଟି କିମ୍ବା ପୌରାଣିକ ରୋମକୁ—ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦାଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲା—ସୂଚାଏ, କିମ୍ବା ସେହି ପୌରାଣିକ ଧର୍ମକୁ, ଯାହାକୁ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା। ତା'ପରେ "ଦୈନିକ"ର ପ୍ରତୀକ ପାପାସୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରିତ ହୁଏ, କାରଣ ଏହା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ସେହି ଅପରାଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାହିଁ ପାପାସୀକୁ ତାହାର ଅଶୁଚି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସେନାବଳ ଯୋଗାଇଦେଇଥାଏ। "ଦୈନିକ" ଶବ୍ଦରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ତୃତୀୟ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହାରୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ସେହିଠାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଅବସ୍ଥିତ।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କଥା କହୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟେ—ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବେ?" ଦାନିଏଲ ୫:13.

ଏହି ପଦରେ ଦର୍ଶନ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଛି; ଏହିପରି ଏକ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା କାଳାବଧିକୁ ସୂଚାଏ, କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ-ବିନ୍ଦୁକୁ ନୁହେଁ। ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଦର୍ଶନ କେଉଁ ତାରିଖରେ ପୂରଣ ହେବ, ବରଂ ଦର୍ଶନର କାଳାବଧି କେତେ। ଏହି ପଦ "କେବେ?" ବୋଲି ପଚାରେ ନାହିଁ; ଏହା ପଚାରେ, "କେତେ ଦିନ?" ଏହି ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ—ଯେଉଁଥିରେ ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ "ଦୈନିକ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ସେହି ପାପାସନର ଅତିକ୍ରମଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାବେଳେ ସଂପାଦିତ ହୁଏ। ପୌତ୍ତଳିକତାର ଏହି ଦୁଇ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି—ଯାହା ପରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ଆସିଥାଏ—"ସାତ କାଳ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ।

ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ବାବିଲୋନର ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଖ୍ରି.ଶ. 70 ମସିହାରେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲେମର ଧ୍ୱଂସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପଦଦଳନ, ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌତ୍ତଳିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା। ଏହିପରି, ବହୁବଚନରେ ପ୍ରାକୃତିକ ପୌତ୍ତଳିକତା ହିଁ ପ୍ରାକୃତିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ସେନାବଳକୁ (ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଆଧାତ୍ମିକ ରୋମ ହିଁ ଆଧାତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମ ଏବଂ ଆଧାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଥିବା ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ତାହାକୁ ପରିମାପ କରନି; କାରଣ ସେହିଟି ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରୀକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦତଳରେ ଦଳିବେ। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଶୋକବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ସାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:2, 3.

ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ ଏମିତି ଜଣେ ସଂଯୋଗ-ସୂତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଥିଲେ, ଯିଏ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଜାଣିନଥାଇ ପୃଥିବୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ପାଉଲ ମଧ୍ୟ ଏମିତି ଜଣେ ସଂଯୋଗ-ସୂତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଥିଲେ, ଯିଏ ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲ (ସେନାଦଳ) ଠାରୁ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ଯେରୁଶାଲେମ, ଯାହାକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ଧରି ପଦଦଳିତ କରାଗଲା, ସେହିଟି ଆତ୍ମିକ ଯେରୁଶାଲେମ ଥିଲା।

> "ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମୟାବଧିଗୁଡ଼ିକ—'ବୟାଳିଶ ମାସ,' ଏବଂ 'ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ'—ଏକେ ଅଟେ; ଏହାମାନେ ସମାନଭାବେ ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ରୋମରୁ ନିର୍ଯାତନା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଥିଲା। ପାପାସତ୍ତାର 1260 ବର୍ଷର ସର୍ବୋଚ୍ଚତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ 1798 ମସିହାରେ ତାହାର ଶେଷ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଫରାସୀ ସେନା ରୋମକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ପୋପଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲା, ଏବଂ ସେ ନିର୍ବାସନରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଯଦ୍ୟପି କିଛି ସମୟ ପରେ ଏକ ନୂତନ ପୋପ ଶୀଘ୍ରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ, ତଥାପି ସେଥିଠାରୁ ପରେ ପାପାସଂଘଟନ କେବେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲା, ସେପରି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିପାରିନାହିଁ।" The Great Controversy, 266.

ପୌଲ ଚିହ୍ନଟ କଲେ ଯେ କ୍ରୁଶର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନକାଳରେ, "ଉପରେ ଥିବା" ଆତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମ ସେହି ନଗର ହେଲା ଯାହାରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଯିରୁଶାଲେମ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଯିରୁଶାଲେମ ରହିଲା ନାହିଁ।

> କାରଣ ଏହି ହାଗର ଆରବରେ ଥିବା ସୀନୟ ପର୍ବତର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯିରୂଶାଲେମ ସହ ସମ୍ମିଳିତ; ସେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହ ଦାସତ୍ୱରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଉପରିସ୍ଥ ଯିରୂଶାଲେମ ସ୍ୱାଧୀନ, ସେହି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ମାତା ଅଟେ। ଗାଲାତୀୟ 4:25, 26.

ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଶାବ୍ଦିକ ଯେରୁଶାଲେମର ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ, ରୋମର ପୋପ୍ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ବୋଲିଥିବା ସତ୍ୟକୁ କ୍ଷୀଣ କରିବା ପାଇଁ ଯେସୁଇଟମାନେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତାରଣାର ଏକ ଅଂଶ। ସେହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମମତର ଭିତରେ

ଏମିତି ଏକ ବିଶ୍ୱ ାସ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ୁ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ଆଧୁନିକ ଯିହୂଦୀ ଜାତି ଇସ୍ର ାଏଲକୁ ଭୁଲଭାବେ ଦେଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ। କ୍ରୁଶର ସମୟରେ ଶାବ୍ଦ ିକ ଯେରୁଶାଲେମ ଆଉ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଯେରୁଶାଲେମ ରହିଲା ନାହିଁ।

> "ଯିରୂଶାଲେମ ନଗରୀ ଆଉ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଓ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରିବାର କାରଣରୁ ତାହାର ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶାପ ରହିଛି। ଅପରାଧର ଏକ ଗାଢ଼ କଳଙ୍କ ତାହାର ଉପରେ ରହିଛି, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ଶୁଦ୍ଧିକାରକ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ନହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କେବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ। ଯେ ସମୟରେ ପାପ-ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ଏହି ପୃଥିବୀ ପାପର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳଙ୍କରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ, ସେ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ଜୟତୁନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ। ତାଙ୍କର ପାଦ ତାହାର ଉପରେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ, ସେହି ପର୍ବତ ଦ୍ୱିଖଣ୍ଡିତ ହେବ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନଗରୀ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଶାଳ ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହେବ।" Review and Herald, July 30, 1901.

ବିଶ୍ୱର ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିବାବେଳେ, ଶାବ୍ଦିକ ଯେରୁଶାଲେମ ଓ ଆଧାତ୍ମିକ ଯେରୁଶାଲେମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭେଦର ପ୍ରସଙ୍ଗିକତାକୁ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ। "ଦୈନିକ"କୁ ଦାନିଏଲ ଚତୁର୍ଥଥର ପରିଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ।

> ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବାହିନୀମାନେ ଉଠିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନକୁ ଅପହରଣ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣାସ୍ପଦ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଦାନିଏଲ 11:31.

ଏହି ପଦଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୫୩୮ ମସିହାରେ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ପାପାସୀଙ୍କୁ ବସାଇବାରେ ପୌରାଣିକ ରୋମର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛି। "ବାହୁମାନେ" ପୌରାଣିକ ରୋମର ସେହି ସାମରିକ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୪୯୭ ମସିହାରେ ଫ୍ରାଙ୍କମାନଙ୍କ ରାଜା କ୍ଲୋଭିସ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପାପାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦାଣ୍ଡାଇଥିଲା। କ୍ଲୋଭିସ୍‌ଙ୍କ ପରେ ବିଭିନ୍ନ ଇଉରୋପୀୟ ରାଜାମାନେ ପାପାସୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ; କିନ୍ତୁ ଏହି ପଦଟି ସେହି ଚାରିଟି ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛି, ଯାହା ଇଉରୋପୀୟ ରାଜାମାନେ (ବାହୁମାନେ) ପାପାସୀ ପାଇଁ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଟାୟରର ବେଶ୍ୟା ସହିତ କଳିସିଆ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମିଳିତ ସମ୍ମିଳନ ଗଠନ କରି ଅପରାଧ କଲେ।

ସେମାନେ ଏକଥର ପାପାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପରେ, ସେମାନେ ରୋମ ନଗରକୁ "ଅଶୁଚି" କଲେ କିମ୍ବା ଧ୍ୱଂସ କଲେ, ଯାହା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଓ ପାପାଲ ରୋମ—ଉଭୟଙ୍କର ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ଏହି ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ଅଶୁଚିକରଣ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ ପୁନଃପୁନି କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହେଲା, କାରଣ ରୋମ ନଗର ଅବିରତ ସାମରିକ ଆକ୍ରମଣର ଅଧୀନକୁ ଆଣାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଇଉରୋପୀୟ ରାଜାମାନେ (ସେହି ବାହୁମାନେ) "ନିତ୍ୟକୁ" ମଧ୍ୟ "ହଟାଇ ଦେବେ।" ଏହି ପଦରେ "ହଟାଇ ଦେବା" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦଟି "rum" ନୁହେଁ, ଯେପରି ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିଲା। ଏହି ପଦରେ "ହଟାଇ ଦେବା" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଟି "sur," ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅପସାରଣ କରିବା। ଇଉରୋପୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ସେହି ବାହୁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 508 ମସିହାରେ ପାପାସୀର ଉଦୟ ବିରୋଧୀ ପୌତ୍ତଳିକ ପ୍ରତିରୋଧକୁ ଅପସାରଣ କରିଦେବେ। ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ମସିହାରେ, ସେହି ବାହୁମାନେ ପାପାସୀଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବେ। ତାପରେ, ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ଓର୍ଲିଅାନ୍ସ ପରିଷଦରେ, ପାପାସୀ ଏକ ରବିବାର-ବିଧି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲା।

ଉପାସନାର ଦିନ ଭାବେ ରବିବାରକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ "ମୂର୍ତ୍ତି" ସବ୍ବାଥ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାହିଁ "ଘୃଣାସ୍ପଦ ବସ୍ତୁ" ଶବ୍ଦର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଇବେଲୀୟ ସଂଜ୍ଞା ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ମସିହାରେ, ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ବାହୁମାନେ ସେହି ଘୃଣାସ୍ପଦ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯାହା ଉଜାଡ଼ କରେ।

> "ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱ ର ଆଶୀର୍ବାଦ କରିନଥିବା ଏକ ଦିନକୁ—ମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱ ରୂପ ସବ୍ବାଥକୁ—ଉଚ୍ଚ କରିବେ ଓ ପୂଜା କରିବେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ଇଶ୍ୱ ରଦତ୍ତ ସମର୍ଥ୍ୟ ର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନଙ୍କ ୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି; ଏହି ସମର୍ଥ୍ୟ କୁ ସେମାନେ ବିକୃତ କରି ଭୁଲ୍ ପ୍ର ୟୋଗରେ ଲାଗାଇଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ଏକ ଆତ୍ମ ାରୁ ପ୍ରେ ରିତ ହୋଇ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ର ବିବେକଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅନ୍ଧ କରେ, ସେମାନେ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ରବିବାରର ଉଚ୍ଚ ୀକରଣ

> ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ଏକ ସଂସ୍ଥାପନା।" Selected Messages, book 3, 423.

ଆମେ ଏମାତ୍ର ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦ ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ, ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଓ ଇତିହାସ ତାହାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହୁଛୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଏହି ପ୍ରୟୋଗକୁ ସମର୍ଥନ କରେ, ସେତେବେଳେ ଆମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମାନ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ଏହି ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚନାରେ ଆଣାଯାଉ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ "the daily" ପଦଟିର ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ଶେଷ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳେ।

> ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପସାରିତ ହେବ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ସେହି ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନିଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। ଦାନିଏଲ 12:11, 12.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏବଂ ଇତିହାସ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଯେ, ଖ୍ରି.ଶ. 508 ମସିହାରେ ପାପତ୍ୱର ଉଦୟ ପ୍ରତି ଥିବା ପ୍ରତିରୋଧ ମୂଳତଃ ଶେଷ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ ଯାହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ସେହି ତିନିଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାର ଶେଷଟି (ଗୋଥମାନେ) ଉପାଡ଼ି ଦିଆଗଲେ।

> ମୁଁ ସେହି ଶିଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲି; ଏବଂ ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ଉଦ୍ଭବିତ ହେଲା, ଯାହାର ସାମ୍ନାରେ ପ୍ରଥମ ଶିଙ୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନୋଟି ମୂଳସହିତ ଉଖାଳିଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ଏହି ଶିଙ୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟର ଚକ୍ଷୁପରି ଚକ୍ଷୁ ଥିଲା, ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ମୁଖ ଥିଲା। ଦାନିଏଲ 7:8।

ତିନୋଟି ଶିଙ୍ଗର ଅପସାରଣ ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ତାଲିକାରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ତିନିଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟଟି ଖ୍ରି.ଶ. 508 ମସିହାରେ ରୋମ ନଗରରୁ ତଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥିବାବେଳେ, ପାପାଳ ଶକ୍ତିର ଉଦୟବିରୋଧୀ ପ୍ରତିରୋଧ ଦୂର କରାଯାଇଥିଲା। ଏଗାରୋତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସ୍ଥାପନା 508 ଓ 538 ମଧ୍ୟର ତିରିଶି ବର୍ଷକୁ ସୂଚାଏ। ଏହା ସେହି ତିରିଶି ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପାପର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଥିଲା।

"taken away" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଟି "sur" ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅପସାରଣ କରିବା; ଏବଂ 508 ମସିହାରେ ପାପାସୀର ଉଦୟବିରୋଧୀ ପ୍ରତିରୋଧକୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ("taken away")। ସେହି ତାରିଖଠାରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ନବେ ବର୍ଷ ଗଣିଲେ 1798 ମସିହାକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଏ, ଏବଂ ପାପାସୀର ମାରାତ୍ମକ ଘାଉକୁ। ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ଗଣିଲେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ, ଏବଂ 1843 ବର୍ଷର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶେଷଭାଗରେ ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଆରମ୍ଭକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଏ। ଏହି ପଦ୍ୟଟି ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରେ, ଯେମାନେ 1843 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ଆସନ୍ତି" ("cometh")। "cometh" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସ୍ପର୍ଶ କରିବା। 1844ର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କିନ୍ତୁ 1843ର ଶେଷ ଦିନ 1844ର ପ୍ରଥମ କ୍ଷଣକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ। ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ଶେଷ ଦିନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ। ସେହି ତାରିଖ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଇତିହାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ କରାଯାଇଛି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ମୌଳିକ ସତ୍ୟ ଭାବରେ "ଦୈନିକ"ର ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> ୧୮୪୦–୧୮୪୪ ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଶକ୍ତଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କର ଦିଗଭ୍ରମ ହରାଇଦେଇଛନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, 'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ବହୁତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁକୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହା

ତୁମ୍ଭେ   ମାନେ ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା   । କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ   ଶୁଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ’ [ମାଥିଉ 13:16, 17]। 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଯେ ସବୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ଚକ୍ଷୁ ମାନେ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।”

“ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଉଛି; ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ହେବ। ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ। ଶୀଘ୍ରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟୋଗାନୁସାରେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଫୁଲିଉଠି ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଘୋଷଣାରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହାପରେ ଦାନିୟେଲ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।” Manuscript Releases, volume 21, 437.